

Református hitéleti lap

XIV. évfolyam 12. szám

2010. december

JÖN? JÖN. JÖN!

Várakozás. Néha unalmas, néha izgatott, néha pihentető, néha fárasztó, néha kiábrándító, néha különös. Csurgoi diákként gyakorta tapasztaltam ezt, amikor 4 éven keresztül a közel 8 órás hazautazásom idejéből, majdnem 2-t a székesfehérvári vasútállomáson tölthettem várva a csatlakozást.

A várakozás különös és sokféle lehet, és nagyon sokféle apró részlet változtathat rajta. Most is a várakozás idejét éljük, hiszen **ádvént** van. De vajon milyen a mi várakozásunk? Ráadásul szegény **advenio** latinul nem is várakozást, hanem épp az **érkezést**, az **eljövetelt** jelenti. Vajon mit várunk?

Mert hát ilyenkor **eljön a nagy akciók ideje**. Mit hallunk állandóan? Hetente tonnaszám érkeznek az akciós újságok. „Vedd meg olcsóbban, ami máskor drága! Most is drága, de most olcsóbban drága! Nem baj, ha nincs is rá szükséged, hiszen leáraztuk! Most megéri! Vegyél! Vegyél fel hitelt, most az is olcsó! Vegyél!”

S bizony ilyenkor **eljön a vásárlók hada** is, mert ilyenkor „megéri”. December a vásárlók hónapja, de már a november is, s talán jövőre, már októberben megkezdődnek a karácsonyi akciók, s a végén olyan lesz, mint az egyik balatonparti város, ahol még július közepén is fenyőfák és csillagok adtak hangulatvilágítást a nyári estékben, éppúgy, mint az év minden napján.

Mert úgyis **eljön a karácsony** minden kellékével együtt. **Eljön a család** összegyűlünk – ha ugyan összegyűlünk – s lesz nagy családi békesség és szeretet-ár, és ajándékok és ki tudja még mi, mert megéljük az amerikai

álmot, s minden jó lesz és szép – álmainkban, s kérdés milyen lesz valójában.

Eljön az ünnep. De VALAKI hiányzik. Mert nekünk már csak az **ádvént** jutott, s a többi sokszor elfelejtjük. Pedig az ádvént csak egy rövidítés, hiszen a teljes kifejezés: **Adventus Domini – az ÚR eljövele**. Vajon erre is készülünk?

Ám napjaink emberének nagy kérdése: Ki az Úr? Egy zenekar dalában az hangzik: „...a főnököm az az isten, kinek ereje van, de szárnya nincsen...” Bizony van akinek a **főnök az úr**, mert ő dönt mindenben.

Hasonlóan vannak a munka szolgálói, akiknek a **munka az úr**. Ők azok, akik folyton szorgoskodnak, hogy minden meglegyen, hogy minden rendben legyen csak közben épp magukat fosztják meg szeretteiktől. s szeretteket önmaguktól.

Aztán ott van a **szokások ura**, mint az adventi vasárnapok csendjét gyakorta megtörő hajnali disznóvisítás. Vagy a szentesti istentisztelet helyetti fadísztés, hogy mire a gyerekek megjönnek minden rendben legyen. S sorolhatnánk tovább.

Pedig hívó keresztyénként mind azt valljuk **Domine Jesu Christe – Uram Jézus Krisztus!** S számunkra is **Adventus Domini nostri Jesu Christi – A mi Urunk Jézus Krisztus eljövele** az ádvént ideje. Így a maga teljességében. Erre figyeljünk hát az akciók sokasága, a vásárlók rohamában, az ünnepi készülődés minden percében, s az ünnep minden ragyogásában, hogy tudjuk, hogy ki jön, és miért jön, hogy a mi számunkra ne legyen kérdés: Jön?

Jön. **JÖN!** Ítélni élőket és holtakat, nem a kiszolgáltatott csecsemő, nem a Jézuska, hanem **az ÚR**, akinek adatott minden hatalom mennyen és földön, s aki kész neked is kegyelmet adni. „*Betelt az idő, és elközelített már az Isten országa: térjete meg, és higgyetek az evangéliumban.*” (Mk 1,15) Így lesz igazi az ádvént, a karácsony, és az élet.

Bátki Dávid

Tisztelt Olvasóink!

A Bábolnai Evangélikus és Református gyülekezet 2011-ben emléktáblát szeretne állítani templomunk építetójének, Pettkó Szandtner Tibornak. Erre a célra hirdettünk céladakozást. S ezúton is, arra kérjük a város polgárait, és a héthatár olvasóit, hogy ha anyagi lehetőségeik megengedik, akkor támogassák önök is adományaikkal kezdeményezésünket.

Adományaikat eljuttathatják hozzánk személyesen, minden Isten-tisztelet előtt és után valamint átutalással a: 6320016-15101396 –os számlaszámra (kérjük a megjegyzésben tüntessék fel: „adomány emléktáblára”)

Nagylelkű felajánlásait előre is köszönjük.

A Bábolnai Református egyházköz-ség nevében:
Molnár-Varga Péter
Lelkész

"ÍME ELKÜLDÖM ELŐTTED KÖVETEMET.."

Jézus Krisztus, az Isten Fia evangéliumának kezdete, amint meg van írva Ézsaiás próféta könyvében: „Íme, elküldöm előtted követemet, aki elkészíti utadat;”

Márk Evangéliuma 1. rész -1-2. vers

Márk evangéliuma a görög szövegben a **kezd**et szóval kezdődik: *Jézus Krisztus evangéliumának kezdete*. Óhatatlanul is eszünkbe jut egy másik kezdet. Olyan mintha azt hallanánk: *Kezdetben teremtette Isten az eget és a földet*. Mind a világ megalkotásával, mind Jézus szolgálatával valami új kezdődik. Nem a régi ismétlődik, nem a régi események alkotnak valami újszerű láncolatot, hanem az egészen új veszi kezdetét. Ezért az advent, kedves testvéreim, a mi életünkben is ennek az újnak a várása. Jézus eljövetele, a szolgálatát megelőző eseménye nem illeszkedik az események normális menetébe. Nézzük csak meg az eseményeket-magukat! Keresztelő János mindennek nevezhető, csak éppen szokványos, hétköznapi embernek nem. Ruházata, életvitele nem a megszokott életvitel. Jézus előhírnökét azt gondolom abban a korban sem úgy képzelték el, ahogyan János kinézett. Normális ruha helyett testét tevebőr darabok takarták el így vagy úgy. A tevebőr darabokat pusztán egyetlen bőrv tartotta össze. Nem volt túl elegáns viselet. Nem is ismerhették sokan ezt az embert, hiszen a pusztából jött. Nem egy tiszteletreméltó lakónegyed tisztos polgára volt. János a pusztában élt. Barlangokban, kis viskókban lakott. Azt evett, amit ott kint talált. Sáska falatokat reggelire, a szabadban talált mézet vacsorára. Senki sem gondolta volna, hogy majd a sivatagi remetéek egyike lesz Krisztus előhírnöke. Mégis ő jelentette Jézus evangéliumának a kezdetét. Felhőborító, kemény beszédei mutatták Isten országa közeledtét. Bűnbánatra hívó szónoklatai Jézus érkezése felé mutattak. Utak készülnek a pusztában, az úr ösvényei a sivatagban, mert Jézus evangéliuma, a megváltó szolgálata elkezdődik. Ezért, kedves testvéreim, advent nem a megszokások ideje, hanem *a váratlanra való várakozás* napjai. Annak a Jézusnak az eljövetelét várja a keresztyén egyház, aki új szabaddítással, soha nem ismert kegyelemmel, titokzatos irgalommal közeledik. A mi

adventünk nem egy ismétlés, hanem minden alkalommal egy új epizód. *Adventkor az örök Isten új módon közeledik*. Más sebünket gyógyítja. Új hódol-

ók borulnak le előtte. Advent az az idő, amikor az újat várjuk.

Barta Zsolt

TALÁLKOZTAK A GYÜLEKEZETEK GONDNOKAI

A Tatai Református Gimnázium adott otthon 2010. november 20-án a tatai egyházmegye gondnokai második találkozójának.

A nyitó áhítatot nt. Szemeti Ferenc egyházmegyei főjegyző tartotta.

Gyimóthy Géza egyházmegyei gondnok bevezetőjében kitért a konferencia egyedülállóságára, mely szerint a gondnokok maguk közt beszéljék meg a tennivalókat, adják át egymásnak az elért sikereket. Ezt a formát a gondnokok körében siker övezi, hiszen valóban kötetlenül tudunk beszélgetni viselt dolgainkról. Így volt ez most is hiszen a választott témák is ezt sugallták.

Hogyan tudnánk a lelkeszt segíteni a lelki munkában is?

Meddig vállaljuk a konfliktust?

Kérünk-e erőt a terhek elviseléséhez?

A mintegy 30 fő résztvevő — a konferencia jellegeből adódóan — kivétel nélkül hozzá is szólt a különböző témákhoz. Sok hozzászóló emelte ki a családlátogatások fontosságát, megoldást is felkínálva a hiányosságokra. Lelkész, presbiter együtt látogasson. Több hozzászóló a missziói munka hiányát vetette fel, mely különösen a helybenlakó lelkeszt nélküli gyülekezetekre jellemző.

Általános megállapítás, hogy néha még a gondnokok sem tudják mi a dolguk, hogyan várhatnák el a presbitériumtól az önálló feladat végrehajtást.

Nagyon fontos, hogy a gyülekezet belüli konfliktusokat alázattal, egymás megértése által kezeljük, hiszen ha testvéreinkkel nem tudunk megbékélni, akkor a világ ellenséges dolgaival hogyan tudunk?

Nagyon fontos lenne, hogy a presbiteri gyűléseket ne csupán hivatalos dolgok miatt tartsuk, hanem igazi jó közösségi együttlét legyen imádsággal, megértéssel.

Érdekes gondolat fogalmazódott meg, mely szerint egymás gyülekezetébe ellátogatva, akár presbiteri gyűlésen

beszéljünk egymásnak sikereinkről, bánatunkról.

A lelkeszt és a gondnok közti szoros kapcsolat a gyülekezetépítésben elengedhetetlen. Nekik egymást kiegészítve, segítve kell szolgálni a közösséget.

A fiatalság megtartása nagyon nagy erőfeszítésekre kerül, a gyülekezet-szervezése ne csupán az idősebbek gondja legyen. A korosztálybeli ugrásokat nehéz áthidalni. Ezért minél előbb feladatokkal kell megbízni a fiatalságot. A tisztségviselők korosztályos váltását is időben el kell kezdeni.

Több településen is szenvednek a gyülekezetek a helyi képviselő-testületekkel, egyes polgármesterekkel. A több évtizedes berögződés még mindig nem oldódott fel. Sokak még mindig kívülről akarják megmondani mit tegyünk, a sokszor ellenséges, irigy hozzáállás is ront a kapcsolatokon.

A találkozó utolsó részében Bogáth István világi főjegyző beszélt a Magyar Református Presbiteri Szövetségről, és részletesen szólt a megalakult tatai szervezetről.

Újólág előkerült az egyik legfontosabb kérdés, a presbiterek döntő többsége nem tudja mi a feladata, miért is lett presbiter.

Erre a kérdésre adhat választ az a kidolgozott tematika melyet a szövetség a presbiteri kiskörök számára dolgozott ki. Ennek fő feladata a presbiterek képzése lenne.

Általános vélemény alakult ki arról, hogy valamilyen módon a képzéseket szorgalmazni kell. A pozitív hozzászólások erősítették azt a véleményt, ha már ilyen segítséget el lehet érni, akkor élni kell a lehetőséggel, hiszen ezen a konferencián is számos, nehéz problémát vetettünk fel. A jelenlévő gondnokok megerősítették, ezen az úton el kellene indulni, hiszen minden elvesztegetett idő, mely felesleges vitatkozással telik nem a gyülekezetépítést szolgálja.

Bogáth István

PRESBITERKÉPZÉS RÉDÉN

Pár hónappal ezelőtt, dudari „ötletre” felmerült a gondolat, hogy a Bakony alján –már a földrajzi közelség miatt is- gyülekezeteink szorosabbra fűzhetnék kapcsolataikat. Dudar, Zirc, Csetény, Bakonyszentkirály, Réde, öt református közösség, ma alig félóra járásnyira egymástól (persze autóval). Lehetőség egymás segítésére, fejlődésére, hitünk tapasztalatainak átadására.

Legfontosabb feladatnak a presbiterek képzését jelöltük meg a megbeszélések során. Ennek gyümölcseként november 20-án Rédén közel 70 presbiter és gyülekezeti tag gyűlt össze a kultúrotthon nagytermében.

Az első előadást Barta Zsolt, rédei lel-

kipásztor tartotta Mózes öt könyve címmel. Felkészült, a figyelmet végig fenntartó, Mózes öt könyvét egységként kezelő, új ismereteket nyújtó előadást hallgathattunk meg.

A délelőtt második felében Hajdu Ferenc, csetényi lelkipásztor előadása hangozott el „Egyházunk törvényei” címmel. Előadásába a hallgatókat is bevonva, szinte kiprovokálva a gondolkodást, segítette a lelkiismeret felébresztését.

Azt hiszem, nagyon hasznos, az öt gyülekezetet erősítő, Istentől megáldott délelőttöt tölthettünk el.

Nekünk, rédeieknek tovább folytatódott az együttlét, hiszen ezen a napon

tartottuk a már hagyománynak számító gyülekezeti ebédet, amelyre a tagokon kívül a közösségért sokat tévő embereket is meghívtuk. A finom ebéd elköltése után Barta Livia tiszteletes asszony húsz perces diavetítését láthattuk, amely összefoglalta az idei év fontosabb eseményeit. Jó volt látni a kirándulás, az angoltábor és az építkezés képeit.

Végiggondolva ezt a szombati napot, egy szó jutott eszembe: HÁLA. Hála a Teremtő Istennek, aki gondviselő Jó Atyánk!

Mogyorósi Vilmos, gondnok

NÉPVISELETI KIÁLLÍTÁS ÁCSON

Reformáció ünnepe ugyan már rég elmúlt, de a mi emlékezetünkben élénken él az a kiállítás, mely éppen az ünnep hetében nyílt meg gyülekezetünkben. Kardos Anita, mosonmagyaróvári óvónő csodálatos erdélyi, felvidéki, és szigetközi népviseletekkel örvendeztetett meg minket.

De nem csak elhozta, kiállította ezeket a viseleteket, hanem énekelt is nekünk régi szép énekeket és mesélt ezeknek a ruháknak a múltjáról, születéséről,

azokról a szokásokról amik között ezek a ruhák „éltek és élnek”. Sok mindent megtudtunk a ruhák varrásáról, hímzéséről, ki hordhatta és milyen módos volt és nem utolsó sorban azt, hogyan tárolták és tárolja ő maga is a mai napig tulipánosládájában.

Gerecsei Judit

Építgetünk

Benned is van valami többlet,
Melyben jobb lehetsz bárkinél
Ne hidd, hogy ez olcsó ötlet
Sokat kel tenned a célodért

Te mindenki benn keresd a pluszt
Lehet, bíz ez szép boldog életút
Tövis között meglásd a bogycót,
Hogy életed lehessen rendhagyó

Ne hallgasd a sok reklámot
Nem az viszi előre az álmot
Tenni akarjál megfontoltan jót
S így építsd, meglásd maradádot

Ne félj használni mi tán ósdi régi
Kipróbált anyag lásd, dolgát bevégzi
Építsd bátran tovább a környezeted
Elődeid nyomdokát így követheted!

Tatai Ferenc Ete, 2010-11-27

A TATAI REFORMÁTUS EGYHÁZMEGYE HITTANOSAINAK VERSENYE

2010. november 20-án reggel sok gyermek és felnőtt sereglett össze az ácsi templom előtt.

Mindenki nagy izgalommal és várakozással tekintett az immár harmadik megyei hittanverseny elé. Sok helyről jöttek gyerekek: Bana, Bábolna, Komárom, Naszály, Kocs, Lábatlan, Pilismarót, Ács, Dad, Tarján, Tatabánya, Nagysáp, Nagyigmánd, Ete, Nyergesújfalu gyülekezeteiből. A nagy templom bizony majdnem félig megtelt a több mint kétszáz vendégtől. Az áhitaton Márkus Dániel, egyházmegyei ifjúsági előadó szolgált. A sok ének után, amiket megtanultunk, mindenki megtudta, hol fogja megírni a saját tesztjét. A fejtörés után vidám, felsza-

szönjük nekik a felkészülést, a felnőtteknek: lelkészeknek, hitoktatóknak, tanároknak és szülőknek a felkészítést. Jövőre ha Isten megsegít minket ugyan így találkozunk!

Gerecsei Judit

(fotók: **Jakab István**)

badult lakmározás és játékok következett. Ki-ki megtalálta a neki megfelelő elfoglaltságot. A gyülekezet asszonyai és segítők bizony alaposan kivették a részüket a szolgálatból. A foci, kézművesség, énektanulás, körjátékok sok örömet okoztak mindenkinek.

Az eredményhirdetést már nehezen várták ki a gyerekek, hiszen jól érezték, a mezőny bizony nagyon erős volt. Az eredményhirdetés után fáradtan, de örömmel térhettek haza gyermekeink. Kö-

NE SZOMORKODJATOK

Ne szomorkodjatok úgy, mint akiknek nincsen reményük” (1Tessz 3,14)

November 1-je mindenszentek napja, rákövetkező nap pedig a halottak napja. Ilyenkor kilátogatnak a hozzátartozók sírjaihoz az emberek. Rég nem látott rokonok is összefutnak a sírokon égő mécsesek fényében. Ki csak egy könnyecseptet elmorzsolva a szemében, ki pedig zokogva emlékezik szeretére. Emlékezni mindig jó, felidézni szeretteink vonásait, beszédét, cselekedeteit, de aztán jön a felismerés, hogy bizony mi már többet nem találkozhatunk. A hívó ember viszont tudja, hogy a Jóisten senkinek nem engedi el a kezét, és hogy egyszer mindnyájan újra találkozni fogunk. Ezért gyűltünk össze emlékezni a kisigmándi temetőben is, ahol Simonics Péter Plébános Úr és

Sugárné Damó Márta Nagytiszteletű Asszony tartott ökumenikus istentiszteletet. Az istentisztelet keretében megemlékeztünk a világháborús hősokról is. Én magam is elmondtam egy emlékező beszédet. Az első világháborús emlékműnél Angyal József Úr mondta

kevesen, de akik itt vannak, tényleg azért legyenek itt, hogy megemlékezzenek, ne a formáságok miatt, és ne azért, mert így szokták.

Pirik Martina

HALÁL HOL A TE FULLÁNKOD?

Kedves Olvasók!

Előző újságunkban indítottuk ezt a rovatot, amely a gyászolók számára ad lehetőséget arra, hogy a gyással kapcsolatos nehézségeiket, gondolataikat megosszák egymással. Nagyon örültem, hogy közben két levél érkezett hozzánk, ezúttal ezeket szeretnénk közölni. Egy kedves Asszonytestvérünk írja:

„Kedves Tiszteletes Asszony! A Hét Határos "Halál hol van a te fullánkod?" cikke olvasásakor jutott eszembe ez a számomra fájdalmas történet. November elején elvesztettünk egy barátot, egy 47 éves asszonyt, aki, két évig küzdött a mellrák ellen de sajnos legyőzte. Egy szeretetre méltóan naiv és jóindulatú teremtés volt. A falunkban született, tanult és egy ideig itt dolgozott. Mi 12 évvel ezelőtt albérletben laktunk az ő üzlete az udvarban volt, innen a barátság. Aztán elkerült a faluból, ritkán találkoztunk de, nyomon követtük egymás életét. Aztán már csak a halálhíre jött! Temetése után 1-2 nappal az iwiwen megkaptuk a búcsú üzenetét és arra kérte a barátait, hogy szeretett párjának küldjünk róla történeteket, hogy milyenek láttuk és ismertük. Szerintem ez is egy módja a fájdalom feldolgozásának, mert egyből eszünkbe jutott sok minden és csupa jó dolgok. Talán a párjának is egy picit könnyebb lesz.”

A történet még kiegészül azzal, hogy a barátok készségesen segítettek az emlékezésben, és az elhunytá váló áldott emlékekből egy könyv születik.

Egy kedves barátnóm írta a következő levelet:

A Hét Határ újságban lévő rovat "Halál, hol a te fullánkod? Ihletett az írásra.. Amíg el nem veszünk valakit, aki számunkra fontos volt a földi életben és az életünk egy részét alkotta, addig nem tudjuk, hogy milyen is az az igazi lelki fájdalom. Sok testi-lelki fájdalom ér mindenkit élete során, de az igazi lelki fájdalmak azok, amit egy szeretett ember elvesztése/halála során érzünk.

Aki nincs itt velünk többé testben, de hiszem, hogy lélekben igen! Egy kívülálló ember a fájdalmat enyhíteni tudja, de igazán nekünk kell átmenni azokon a lelki folyamatokon, amik ilyenkor lejátszódnak. Hiába mondják, hogy ebbe bele kell törődni, és az élet nem állhat meg, de ez nem ilyen egyszerű. Én ezt magamon tapasztalom édesanyám hirtelen elvesztése során számunkra értelmetlen halála miatt. Ezen sem orvos, sem más szakember nem tud segíteni esetleg enyhíteni lelki sebeken. Igen, beszélni kell róla, de nem mindig egyszerű, és nem is mindig tud róla beszélni az ember.

Vannak periódusok, amikor tudunk róla

beszélni, van, amikor nem.

A nehézségek ellenére én személy szerint mégis mindig azért imádkozom, hogy remélem édesanyám már jó úton van, és megnyugodva lelkielkies. Hitük, hogy szeretetünkkel megmenthetjük, de sajnos a Jó Istennek más volt a szándéka.

Mi családtagok ilyenkor kicsit magunkat is siratjuk, nem csak az elvesztett szerettünket, mert nekünk rosszabb, nehéz az űrt kitölteni és betölteni lelkielkies.

Kérem a Jó Istent, hogy adjon vigasztalást mindannyiunknak.

Nagyon jó kezdeményezésnek tartom ezt a rovatot a Hét Határban!”

Köszönjük a kedves olvasók bizalmát! Ha valaki az újságnak ebben a rovatában szeretné megosztani gondolatait velünk, vagy szeretne tanácsot, segítséget kérni, kérem, tegyék meg. Írni lehet az alábbi email, vagy postai címmel, jelölésen, névvel vagy névtelenül, ahogy jól esik. A levelekre, válaszolni, reagálni fogunk. Minden információt teljesen bizalmasan kezelünk.

Emailcím: damomarti@t-online.hu

Postai cím: Lelkészi Hivatal
2942 Nagyigmánd
Szikszai u.53.

Sugárné Damó Márta.

TEMETŐKERÍTÉS RÉDÉN

A 2009-es év végére a Rédei Református Egyházközség presbitériumában megérett a gondolat, miszerint szükség van egy díszkerítésre a református temető bejáratánál. A *hogyan* megvalósulása még váratott magára, de a szándék már megvolt. Ezek után a presbitérium tagjaival összeülve többféle megoldásban is gondolkodtunk. A legegyszerűbb fakerítéstől kezdve egészen a kőből és kovácsoltvasból készült szerkezetig sok megoldást megfontoltunk. Megvalósíthatónak valamilyen egyszerűbb megoldást tartottunk, de a tisztánlátás kedvéért a kőkerítésre is kértünk egy árajánlatot. Az első igazi meglepetés akkor ért minket, amikor Mogyorósi Imre, helyi vállalkozó, csak az anyagköltséget küldte el nekünk. Azt hittük félreértésről van szó, de hamar kiderült, hogy a munka elvégzését adományként adja a gyülekezetnek. Hamarosan megkaptuk Polgár Attilától a kerítés vas részére vonatkozó ajánlatot, ahol szintén csak anyagköltség szerepelt. A munkavégzés ez esetben is

adomány volt. Mindezek tudatában nem volt kérdés, hogy milyen kerítést szeretnénk a temető bejáratánál látni.

A nagy feladat természetesen még hátra volt, hiszen egy ilyen építmény anyagköltsége is a millióhoz közelített. A rédei lakosok azonban megértették és elfogadták a személyes és nyilvános megkeresések üzenetét: csak közösen tudjuk elvégezni a feladatot. Egész évben érkeztek az adományok, s végül néhány tízezer forinttal több érkezett, mint amibe a kerítés elkészítése került. Egy másik vállalkozónk, Buda Tibor pedig teljesen új padokat állított a temető kertbe a régi korhadtak helyére. Egy ilyen válságos időszakban ez nem kis dolog, mint ahogy az emberi összefogás minden időben isteni ajándék. Ezt élhetjük meg itt Rédén mindnyájan, és remélem, hogy lehet ilyenben még részünk.

Barta Zsolt

HEIDELBERGI KÁTÉ

45. KÉRDÉS: Mit használ nekünk Krisztus feltámadása?

Először, hogy az Ő feltámadásával a halált meggyőzte, hogy minket részeseivé teheszen az Ő halálával szerzett igazságnak.

Másodsor, az Ő ereje minket is új életre támaszt.

Harmadsor, Krisztus feltámadása a mi dicsőséges feltámadásunk biztos záloga.

46. KÉRDÉS: Hogyan érted azt, hogy felment a mennybe?

Hogy Krisztus a földről tanítványainak szeme láttára emelkedett föl az égbe, és érettünk most is ott van, míg ismét eljön ítélni eleveneket és holtakat.

47. KÉRDÉS: Mégis nincs?e velünk Krisztus a világ végezetéig, amint azt nekünk megígérte?

Krisztus valóságos ember és valóságos Isten; ennél fogva emberi természete szerint nincs többé a földön, de istensége, felséges volta, kegyelme és Szentelke szerint soha sincs távol tőlünk.

GYEREKSAROK

Kedves Gyerekek!

Várjátok már a karácsonyt? Gondolom, tele vagytok kívánságokkal, hogy mit szeretnétek kapni. A nagy készülődésben, az ajándékokra való sóvárgásban hajlamosak vagyunk elfelejteni, hogy *mit is ünnepelünk* karácsonykor. Úgy készülünk az ünnepre, hogy elfelejtkezünk az **ünnepeltről**. A karácsony ugyanis **Jézus** születésnapja! Bizony, ő is egy kisgyermekként jött a világra, ahogy ti. Nem egészen úgy, ahogy ti, hanem sokkal szegényesebb körülmények között. Egy betlehemi istállóban született meg, mert szülei nem találtak máshol menedéket. Az ő születését is nagyon várták a szülei, ahogy a tiéteket is. Sőt, az ő megszületését egy egész nép várta hosszú éveken, évszázadokon keresztül. Várták a szabadítót, a Messiást. Míg végül Isten beteljesítette minden ígéretét és egy fiatal lánytól, Máriától megszületett Jézus. Már azon az éjszakán volt néhány ember, aki felköszöntötte őt: a betlehemi pásztorok, akiknek angyalok adták tudtul a nagy örömhírt. Majd megérkeztek a napkeleti bölcsek is, akik nagyon hosszú utat tettek meg, hogy köszöntsék a kisdedet. Ők tehát az elsők, akik megünnepelték

CILSLAG

ZSOLJÁ

ÁRAIM

RÁZCSÁS

POSZTÁR

RÁMSAZ

LAGYAN

FEJSÓZ

CSÖBKEL

LALITÓS

Jézus születésnapját. Készüljünk most úgy karácsonyra, hogy ne felejtsük el *kit is ünnepelünk!* Ne csak mi várjunk ajándékot, hanem sokkal inkább adni akarjunk: Jézusnak, szüleinknek, szeretteinknek. Kedveskedhetünk nekik egy verssel, egy énekkel, egy szép rajzzal vagy egy magunk által készített kis meglepetéssel.

Biztosan ismeritek a karácsonyi történetet a Bibliából. Hogy mennyire jól, mennyire részletesen, az kiderül, ha megoldjátok az alábbi feladatot.

A karácsonyi történet szavai kicsit összekeveredtek. Rakjátok a helyes sorrendbe a betűket!

Szeretettel: Barta Lívía

Gimesi gyűjtemény 1844.

d

Ó, gyö-nyö-rű szép ti-tok-za-tos éj,
 Ég-sze-mű gyer-mek, csöpp ró-za-le-vél!
 Kis-ded-ként az é-des Úr já-szo-lá-ban meg-si-mul
 Szent ka-rá-csony éj-jel.

Czikéné Lovich Ilona

Ezt a szép karácsonyi éneket tanuljátok meg, és szenteste a karácsonyfa körül állva, elénekelhetitek. Bizonyára nagy öröm lesz a szüleiteknek.

ISTENTISZTELETEK KARÁCSONYKOR ÉS AZ ÉV VÉGÉN

	December 24.	December 25.	December 26.	December 31.	Január 1.
Ács	15.00	10.00 Úrv. 16.00	10.00 leg. 16.00 15.00 Pénzszásban	16.00	10.00 és 16.00
Ászár	17.00	10.00 Úrv.16.00 leg.	10.00	17.00	10.00
Bana	18.00	9.30 Úrv. legátus	9.30	18.00	9.30
Bábolna	16.00	11.00 Úrv. legátus	11.00	16.00	11.00
Bokod	15.30	9.00 Úrv. legátus	9.00	17.00	9.00
Császárr	18.00	10.30 Úrvacsora	10.30	18.00	10.30
Csép	16.00	9.00 Úrvacsora		16.00	9.00
Dad	17.00	10.30 Úrv.	10.30 Úrv.	18.00	10.30
Ete	18.00	11.00 Úrv.14.30	11.00 Úrv.leg.14.30	18.00	11.00
Kisbér	16.30	9.30 Úrv.18.00 leg.	15.15	17.00	9.30
Kisigmánd	15.00		9.00 Úrvacsora		9.00
Nagyigmánd	17.00	10.30 Úrvacsora	10.30	17.00	10.30
Kömlöd	17.00	10.00 Úrvacsora	10.00 legátus	17.00	10.00
Környe	18.00	9.00 Úrvacsora	9.00 legátus	18.00	9.00
Oroszlány	16.00	14.00 Úrvacsora	14.00 legátus	16.00	14.00
Vérteskethely	16.00	9.15 Úrvacsora	9.15	17.00	9.15
Réde	18.00	10.00 Úrvacsora és 14.00	10.00 Úrvacs. és 14.00 legátus	18.00	10.00 és 14.00
Szákszend	16.00	10.30 Úrvacsora	10.30	14.00	10.30
Tárkány	18.30	14.00 Úrv., legátus		18.30	14.00

AZ ANYAKÖNYVBEN OLVASTUK

Ács: Megkeresztelték: Keresztes Ákost,
Herczig Martin Lászlót

Eltemették: ifj. Simon Lászlót, Nyikus Sándort,
ifj. Ponty Istvánt, ifj. Szigeti Lászlót, Herczig Istvánnét

Bana-Bábolna eltemették: Rigó Eleknét

Bokodon:

Végső búcsút vettünk: Horváth Józsefnétől

Császárr: megkeresztelték: Vigh Mártont

Konfirmált: Akóts Gábor

Eltemették: Ress Istvánt

Csép: eltemették Decsi Lászlót

Kisbéren eltemették: Sándor Józsefnét

Dadon:

Végső búcsút vettünk ökumenikus szertartás szerint:
Balogh Ferencről és Varga Jánostól

Ete: megkeresztelték Bátka Petra Zsuzsannát

Eltemették Katona Mihályt

Kisigmánd: Kereszteltük SzabóPétert,
eltemettük Pécsvárady Gyulánét.

Nagyigmánd: Megkereszteltük: Malomsoki Jázmint

Eltemettük: Kocsis Józsefnét, Tóth Andrást

Réde: Megkereszteltük: Gyarmati Hannát, Török Zalánt

Eltemettük: Csüri Erzsébetet

Szákszend: *Eltemettük* Szabó Józsefet

Újságunkat – hirdetőinknek és alapítványunk támogatóinak köszönhetően – ingyenesen juttatjuk el olvasóinkhoz !

Hét Határ Református hitéleti lap. Megjelenik minden hónap első vasárnapján Ács, Ászár, Bana, Bábolna, Bokod, Csép, Császárr, Dad, Ete, Kisigmánd, Kisbér, Kömlöd, Környe, Környebánya, Nagyigmánd, Oroszlány, Réde, Vérteskethely, Szákszend, Tárkány reformátusai közt

Kiadó: "Közelebb Egymáshoz" Alapítvány 2854 Dad, Fő u. 28. Felelős kiadó: **Gerecsei Zsolt** elnök 2941 Ács, Fő u.71.

Szerkesztőség: 2853 Kömlöd, Perczel u. 26. tel.: 06-34/578-503 fax.: 06-34/470-543 email: hethatarlap@freemail.hu

Felelős szerkesztő: **Bogáth István** Nyomtatás: MONTÁZS Press Kft. Oroszlány tel.: 20/454-35-41 Molnár Ferenc ügyvezető

Internet elérhetőség: <http://refdunantul.hu/lap/hethatar>

ISSN 1417 - 7641